

mod mig, og det havde jeg heller ikke ventet, skønt det ikke er mig, der har rejst Striden. Det er det ærede Medlem selv, der i sit første Foredrag gav sig til at raillere over den Stilling, som det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard) og hans Meningsfæller, hvortil jeg hører, staa i for Øjeblikket. Jeg fandt mig da foranlediget til at svare derpaa. Ligeledes fandt jeg mig foranlediget til at forklare, hvad Hr. Bojsen har ment i Modsætning til den Udtydning, som det ærede Medlem tillod sig at gøre af Hr. Bojsens Ord efter Valget paa Møen.

Af den alvorlige Del af det ærede Medlems Foredrag interesserede det mig jo meget at høre, at han fremdeles drømmer om at skulle blive ved at være i god Forstaaelse med Socialdemokraterne. Vel advarede han sine Venner i disse sine alvorlige Bemærkninger mod at bruge for haarde og for stærke Ord, thi det var selvfølgelig ikke saa rart, at de, der skulle arbejde sammen, beegnede hinanden saa grovelig, som man har været Vidne til i disse Dage. Det ærede Medlem venter sig imidlertid alt godt af Fremtiden og haaber ogsaa paa et godt og frugtbart Samarbejde med Socialdemokraterne af den Grund, at de ere jo dog i Grunden enige med dem. Det er hans Standpunkt. Men ere Socialdemokraterne enige i Øjeblikkets Politik med det ærede Medlem for Middelfart, saa kan jeg ikke forstaa, hvordan han kan være i Overensstemmelse med Regeringen, thi jeg har ikke forstaaet rettere, end at Socialdemokraterne alle som en med stor Styrke have forsøgt at udtrykke deres Misfornøjelse med og Misbilligelse af det nuværende Ministeriums Politik, og det er mig fremdeles en Gaade, at man desuagtet fra Reformpartiets Side tror, at man kan bevare Alliancen med og godt Forhold til Socialdemokraterne, naar de paa den Maade overfalde Regeringen, fordømme Regeringens Politik og fordømme saa godt som alt, hvad Regeringen har gjort i den senere Tid. Der er dog Grænser for, hvem man kan slutte Venskab med.

Hvis der overhovedet er Alvor i den Forhandling, der er ført i disse Dage — og det forudsætter jeg, der er — saa maa jeg gaa ud fra i Fremtiden, at de, der ere Regeringens virkelige Venner, kunne ikke samtidig være Socialdemokraternes Venner. Man kan ikke være gode Venner med Regeringen og slutte sig til dens Politik, samtidig med, at man allierer sig med Regeringens værste Fjender og ivrigste politiske Modstandere. Det Kunst-

stykke tror imidlertid det ærede Medlem for Middelfart kan gøres, og vi ville jo altsaa faa at se, om det kan lade sig udføre. Jeg tror ikke derpaa, men det er jo muligt, at det ærede Medlem kan.

Han talte om en letbetet Politik, og det er jo muligt, at han kan føre en saa letbetet Politik, at han snart kan ligge i Armene paa Socialisterne og snart i Armene paa Regeringspartiet. Jeg vil imidlertid se, før jeg tror det, at det Kunststykke kan lade sig udføre.

Det ærede Medlem mindede mig om mine Ord fra Halvfjerdserne. Ja, jeg har ikke fortrudt mine Ord fra den Tid, og jeg har ikke fortrudt det Syn, jeg havde paa Politik i Halvfjerdserne. Men, siger det ærede Medlem, det har dog ikke hindret mig i at slutte Alliance med Højre. Jeg har, mig bevidst, ikke haft nogen politisk Valg-Alliance med Højre. Det, der er sket fra min og mit Partis Side i tidligere Tid, er, at vi have forhandlet med Højre om Gennemførelsen af visse Love, men det er jo en Forhandling, der finder Sted endnu den Dag i Dag fra Reformpartiets Side. Jeg ved ikke rettere, end at de Love, vi vedtog i Fjor, kom til Stede ved en ret villig og ret intim Forhandling mellem Reformpartiets Venner og Højre, vel at mærke den moderate Del af Højre. Jeg bebrejder ikke Regeringen og Regeringspartiet dette, men naar det er tilladt i disse Dage at drive villig Forhandlingspolitik mellem Regeringspartiet og Højre, saa maa det ogsaa have været tilladeligt tidligere.

Det ærede Medlem tillagde mig den Grund til mit Venskab for Ministeriet, at nu, da Venstre var kommen til Ære og Magt, saa stillede jeg mig paa den Side. Ja, jeg ved ikke, hvad der er det ærede Medlems Bevæggrund. Jeg vilde finde, at det var en slet Bevæggrund, dersom det var Grunden til, at jeg slutter mig til Regeringens Politik. Jeg slutter mig selvfølgelig til Regeringens Politik, fordi jeg billiger den, fordi den Politik, Regeringen fører, er en meget maadeholden Politik. Denne Regering har ikke ført en radikal Politik, det paaskønner jeg, og det takker jeg den for, og netop fordi den ikke har ført en radikal Politik, hvad det ærede Medlem for Middelfart gerne vilde have den drevet op til, hvis han havde Magt og Myndighed og Indflydelse dertil, netop derfor er det mig en Fornøjelse at kunne støtte denne Regering.

Det ærede Medlem sagde, at det er Sagerne, der skulle samle de forskellige